

۱۳۴۲۱۴۹

پیادگ‌های گم‌شده

ممد دومنی
(م.م. میجا)

www.ketab.ir

سرشناسه :	مومنی، سید محمد، ۱۳۵۶ -
عنوان و نام پدیدآور :	پیامک‌های گمشده / سید محمد مومنی (م. مسیحا).
مشخصات نشر :	کرج: آفتاب البرز، ۱۳۹۴.
مشخصات ظاهری :	۷۲ ص.
شابک :	۹۷۸-۶۰۰-۹۵۲۳۷-۴-۰ ریال ۱۰۰۰۰۰
وضعیت فهرست نویسی :	فیبیا
موضوع :	شعر فارسی-- قرن ۱۴
موضوع :	شعر سپید -- قرن ۱۴
رده بندی کنگره :	۱۳۹۴ پ۷۷و / PIR۸۲۲۳
ردیف دی دبویی :	۸ / ۶۲ فا ۸
شماره کتابشناسی ملی :	۴۰۰۱۱۹۳

نشر آفتاب البرز

نام کتاب: پیامک‌های گمشده

نویسنده: سید محمد مومنی

ناشر: آفتاب البرز

طرح جلد: آرش لاهیجی

عکس: کهزاد کاکاوند

شمارگان: ۱۰۰۰

نوبت چاپ: اول

سال نشر: ۱۳۹۴

قیمت: ۱۰۰۰۰ تومان

شابک:

کلیه حقوق محفوظ و متعلق به مولف است

انتشارات آفتاب البرز:

کرج، چهارراه طالقانی، بین هلال احمر و دارایی، پ ۱۰۰۹، ط ۴، واحد ۵.

تلفن: ۰۲۶۳۴۲۰۷۱۵۷

۶.....	پیشگفتار
۷.....	چهار دیوار و آوند درون
۹.....	کو کی ام از مدرسه گریخت
۱۱.....	ن، بار بزرگ و جیرجیرک‌ها
۱۲.....	سبز
۱۴.....	قویی که خست
۱۷.....	فرهاد و تیشا
۱۹.....	دار قالی
۲۱.....	تیتراخاموش
۲۳.....	پیامک‌های گم‌شده
۲۵.....	سوزن‌بان
۲۷.....	من و گیسوانش
۲۹.....	جفت‌گیری رویاها
۳۰.....	چند توله گرگ
۳۲.....	پلنگ و رودخانه
۳۴.....	از این فراسو
۳۶.....	باغ عروسان
۳۸.....	من، برج آسمان و پرستوهای مهاجر
۴۰.....	سرزمین‌های شمالی چشم‌های تو
۴۲.....	اقیانوس و گوش ماهی‌ها
۴۵.....	عروس و گیسوانش

۴۷.....	دل نوشته
۴۸.....	ققنوس
۵۰.....	رنگ‌ها می‌وزند
۵۲.....	رفتن
۵۴.....	درخت بلوط و شب کوهستان
۵۶.....	ایوان کلبه مادر بزرگ
۵۹.....	من صبحا و روایت تو
۶۱.....	جریان خون مورچگان
۶۳.....	وقت رویا
۶۶.....	گل‌های مزارم
۶۸.....	کُما
۷۰.....	پیش از کلمات

www.ketaboo.ir

پیشگفتار

نوشتن کار ساده‌ای نیست، شبیه انفجار بزرگ می‌ماند. دردناک به نظر می‌رسد اما اجرام آسمانی و کهکشان‌ها تا بی‌نهایت گسترش می‌یابند. انگار همه چیز از جایی شروع می‌شود که کسی نمی‌داند کجاست. شاعر که می‌شوی اندوه، شور و شوق، تولد و مرگ شکل دیگری است. جواب‌ها دیگر هم سبیه سوال اند.

و در هر هم زمان در کیهان و زبان اتفاق می‌افتد. تو نمی‌نویسی تو نوشته می‌شوی. حال عجیبی است. شاعر اگر آینه نقادانه نگاه کند، کودکی اش را پر رنگ تر می‌بیند. اما قصه به این ساده گی‌ها نیست. آفرینش شاعر دردناک ولی آفرینش شعرهایی است، آرامش دریاست در نگاه کودک بعد از یک سونامی هوا است.

شعر به شکل عجیبی خود را ظاهر آدمی را نسبت به خود، احساساتش و جهانی که در آن زیست می‌کند بالا می‌برد. گویی او شاعران، حیاتی خود را ازورای اندام شیشه‌ای اش می‌بیند.

حتی شادی شاعر کمی متفاوت است. در عروسی اش نوستالژی عجیبی است. فکر تولد کودکش که هنوز به دنیا اما برایش شوق انگیز است. و گاهی دلش برای او که هنوز نیست تنگ می‌شود.

همه آدم‌ها به نوعی شاعرند و یا لحظه‌های شاعرانه را تجربه می‌کنند. تجربه عاشق شدن، مادر شدن و یا مانند ماندلستام رئیس جمهور آزادی شدن، همه نوع شاعرانگی است. نوعی شکست روزمرگی است.

آنجا که شعر بیشتر حضور می‌یابد هنر است. تقریباً شعر در تمام جاهای زیبا حضور دارد. شاهکارهای جهان در حوزه موسیقی، نقاشی، هنرهای نمایشی و غیره به شکلی شاعرانه اند. تنها فرق هنرمندان و شاعران ابزارهای آنان برای سرایش زیبایی است.

شعر تنها در زبان اتفاق نمی‌افتد بلکه در کوه و برزن، در مولکول‌های آب، در درختی که کتان‌ها جاری است. اتفاقی است که شاکله و الهام بخش زیستن است. هرچند مرگ هم در دیگری است.